

Moulaki, E., Pirounaki-Lioni, M., Ziouvas, Ch. Presentation: «Reflections on how therapists develop personally and professionally during and after training». XIII EFTA Congress: Opportunity in a Time of Crisis: The Role of the Family, Istanbul, 24-27 October 2013.

“Trainees’ perceptions on their role as developing therapists / counselors”

Abstract

Being therapists and trainers ourselves, we are interested in the overarching question of how psychotherapists and counselors develop. After reviewing the relevant literature, we decided to conduct a qualitative pilot study to help us refine the questionnaire of a wider quantitative and qualitative research project we are planning to run in the future, about how systemic psychotherapists/counselors in Greece, develop. At this stage, we devised and administered to sixty eight (68) trainees of our training institute, a brief questionnaire inquiring their views and perceptions on their role as psychotherapists/counselors. Our findings seem to go along with conclusions drawn from wider relevant research. However, at some points we came up with differentiations. The more our trainees go through personal therapy and supervision, the more conscious they become of the need to protect themselves. Furthermore, novices worry more about their personal development, whereas apprentices tend to worry more about their professional development. Moreover, an issue that has drawn our attention is that, while associations define the competencies of a therapist in terms of theoretical knowledge and specific skills and techniques, our trainees focus more on the emotional and relational aspects of the therapeutic process.

Περίληψη

Οι ρόλοι μας του συστημικού θεραπευτή και εκπαιδευτή, οδήγησαν το ερευνητικό μας ενδιαφέρον στην εξέλιξη του ρόλου «θεραπευτής» και «σύμβουλος». Μετά από μελέτη της σχετικής βιβλιογραφίας, αποφασίσαμε να κάνουμε μία ποιοτική πιλοτική έρευνα, με στόχο την βελτίωση του ερωτηματολογίου μίας άλλης εκτενούς έρευνας ποσοτικής και ποιοτικής, που σχεδιάζουμε να διεξάγουμε στο μέλλον, σχετικά με την εξέλιξη των συστημικών συμβούλων και θεραπευτών στην Ελλάδα. Έτσι φτιάξαμε και δώσαμε προς συμπλήρωση, σε εξήντα οχτώ (68) εκπαιδευόμενες/ους του Εργαστηρίου Διερεύνησης Ανθρώπινων Σχέσεων, στην Αθήνα, ένα ερωτηματολόγιο αποτελούμενο από εννιά (9) ανοιχτές ερωτήσεις, σχετικά με τις υποκειμενικές τους αντιλήψεις για τον ρόλο του εκπαιδευόμενου θεραπευτή και συμβούλου. Τα ευρήματά μας δείχνουν να συμπίπτουν με τα συμπεράσματα μεγαλύτερων σχετικών ερευνών. Εν τούτοις, σε κάποια σημεία, εμφανίστηκαν διαφοροποιήσεις. Όσο περισσότερο οι εκπαιδευόμενοί μας προχωρούν στην προσωπική τους θεραπεία και εποπτεία, τόσο περισσότερο έχουν επίγνωση της αναγκαιότητας να προστατεύουν τον εαυτό τους. Οι πρωτοετείς δείχνουν να ανησυχούν περισσότερο για την προσωπική τους ανάπτυξη, ενώ οι δευτεροετείς και τριτοετείς, για την επαγγελματική τους εξέλιξη. Επίσης, ένα θέμα που φαίνεται αξιοσημείωτο, είναι το ότι ενώ οι επαγγελματικές εταιρίες ορίζουν την δεινότητα του ρόλου «θεραπευτής» με άξονες την θεωρητική γνώση και συγκεκριμένες δεξιότητες, το δείγμα μας εστιάζει περισσότερο σε συγκινησιακές και σχεσιακές παραμέτρους της θεραπευτικής διαδικασίας